

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-755/2026-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužiteljice Ane Jurčec iz Zagreba, Tijardovićeve ulica 20, OIB: 08833352419, zastupane po punomoćnici Blaženki Musulin, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Musulin i suradnici d.o.o., Zagreb, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, zastupanog po punomoćnici Ivi Pezić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Olujić, Pezić & Partneri d.o.o., Zagreb, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. lipnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Martine Pecirep, odvjetničke vježbenice i zamjenice punomoćnice tuženika Domenice Vulin, odvjetnice, te presude javno objavljene dana 13. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, isplatiti tužiteljici Ani Jurčec iz Zagreba, Tijardovićeve ulica 20, OIB: 08833352419, s naslova naknade štete ukupan iznos od 2.879,05 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, tekućom na iznos od 2.290,00 eura od 31. siječnja 2023. do isplate, a na iznos od 589,05 eura tekućom od 13. srpnja 2026. do isplate prema stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a navedena referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva za naknadu štete u iznosu od 3.625,20 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 31. siječnja 2023. do isplate, te dio tužbenog zahtjeva kojim potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete, za razdoblje od 31. siječnja 2023. do 12. srpnja 2026.

III Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, isplatiti tužiteljici Ani Jurčec iz Zagreba, Tijardovićeve ulica 20, OIB: 08833352419, troškove parničnog postupka u iznosu od 1.371,50 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 13. srpnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a navedena referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U ovoj pravnoj stvari Općinski radni sud u Zagrebu donio je prvostupanjsku presudu poslovni broj: Pr-610/2023-29 od 12. prosinca 2024., kojom je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice te je naložio tuženiku isplatiti tužiteljici s osnova naknade štete ukupan iznos od 2.395,05 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom i troškovima postupka u iznosu od 1.677,06 eura, dok je odbio preostali dio tužbenog zahtjeva za naknadu neimovinske štete u iznosu od 1.100,00 eura te imovinske štete u iznosu od 109,20 eura sa zatraženim zateznim kamatama.

Povodom prijedloga tuženika za donošenjem dopunske presude ovaj sud je Rješenjem poslovni broj: Pr-610/2023-33 od 10. veljače 2025. odbio prijedlog tuženika za donošenjem dopunske presude.

2. Povodom izjavljene žalbe tuženika protiv navedene presude i protiv rješenja, Županijski sud u Rijeci donio je rješenje poslovni broj GŽ R-68/2025-3 od 10. ožujka 2026., kojim je uvažena žalba tuženika te je ukinuta presuda donijeta u ovoj pravnoj stvari, kao i rješenje ovog suda od 10. veljače 2025. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Tužiteljica u tužbi navodi da je 22. kolovoza 2022. zadobila ozljedu na radu kod poslodavca Dječji vrtić Prečko, na adresi Ulica Marijane Radev 1, Zagreb, na radnom mjestu kuharice u kuhinji centralnog objekta kada se poskliznula pokraj sudopera za bijelo suđe te pala na pod. U predmetnoj nezgodi tužiteljica je zadobila tjelesne ozljede radi kojih joj je pružena liječnička pomoć, te je odmah po nastanku štetnog događaja odvezena u KBC Sestre milosrdnice. Sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta jer je tužiteljica obavljala posao na uobičajeni način i uz upotrebu dužne pažnje i kako je tužiteljici priznata ozljeda na radu, postoji odgovornost poslodavca pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima, za naknadu štete. Tužiteljica se javila u Klinički bolnički centar Sestre milosrdnice gdje su joj dijagnosticirali ozljede: površinske ozljede glave, prijelom gornjega kraja palčane kosti (radijusa), dislokacija koljena, potres mozga. Zbog zadobivenih ozljeda trpjela je intenzivne i dugotrajne fizičke bolove i strah, a zadobivene ozljede smanjile su njezinu opću životnu

i radnu sposobnost zbog čega trpi duševne boli, te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega za obavljanje svakodnevnih poslova. Zbog zadobivenih ozljeda tužiteljica je provela liječenje i cikluse fizikalnih terapija. Unatoč provedenom liječenju kod tužiteljice su zaostale trajne posljedice koje se ogledaju u ograničenim i bolnim kretnjama lijevog lakta, uslijed čega trpi duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti. Slijedom navedenog kod tužiteljice je došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, pa ona na ime naknade neimovinske i imovinske štete, a sve u okviru kvalifikatornih okolnosti, potražuje iznos od 8.100,00 eura umanjeno za nesporno isplaćen iznos od 1.776,95 eura što ukupno iznosi 6.323,05 eura.

3.1. U ponovljenom postupku tužiteljica je podneskom od 17. travnja 2026., imajući u vidu da je u razdoblju od podnošenja prethodno uređenog tužbenog zahtjeva došlo do značajnih ekonomskih promjena u vidu inflatornih kretanja i porasta potrošačkih cijena koja su utjecala na realnu vrijednost novčanih potraživanja, postavila tužbeni zahtjevom na ime naknade imovinske i neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, kojim potražuje u okviru kvalifikatornih okolnosti: za pretrpljene fizičke boli iznos od 1.800,00 eura, za pretrpljeni strah iznos od 1.200,00 eura, za duševne boli zbog smanjena životne aktivnosti 2.200,00 eura te za tuđu pomoć i njegu iznos od 840,00 eura. Slijedom navedenoga tužiteljica od tuženika potražuje za opisane povrede prava osobnosti ukupno 6.040,00 eura. S obzirom da je tuženik u mirnom postupku tužiteljici isplatio nesporni iznos od 1.776,95 eura s naslova naknade neimovinske štete, to tužiteljica konačno potražuje daljnji iznos od 4.273,05 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 31. siječnja 2023. do isplate. Slijedom svega navedenog tužiteljica predlaže u cijelosti usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tužiteljici.

4. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje pasivnu legitimaciju, kao i činjenicu nastanka štetnog događaja. U pogledu nastanka štetnog događaja tuženik ističe prigovor suodgovornosti tužiteljice te navodi da iz prijave o ozljedi na radu proizlazi da je do štetnog događaja došlo i radi nepažnje tužiteljice prilikom obavljanja rada što je rezultiralo mokrim podom pokraj sudopera gdje se ista poskliznula i pala. Slijedom navedenog, tuženik je uvažavajući navedeni doprinos tužiteljici na ime naknade neimovinske i imovinske štete isplatio iznos od 1.776,95 eura. Nadalje, tuženik navodi da je poslodavac tužiteljici osigurao sigurne uvjete za rad, sredstva za rad koja štite radnika od ozljede na radu te je istu osposobio za rad na siguran način. Stoga tuženik osporava isključivu odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja budući da šteta nije nastupila kao posljedica propusta u zaštiti na radu osiguranika tuženika već uslijed propusta i nepažnje same tužiteljice, te nema uzročno-posljedične veze između procesa rada, upravljanja tim procesom i nastale štete tužiteljici. Tuženik je tijekom postupka predložio i provođenje dokaza vještačenjem po vještaku zaštite na radu na okolnost da je poslodavac tužiteljice osigurao sigurne uvjete za rad i sredstva za rad na siguran način svim djelatnicima pa i tužiteljici. Tuženik osporava visinu svih vidova neimovinske i imovinske štete u pogledu zadobivenih ozljeda jer navedeni iznosi nisu u skladu sa sudskom praksom utemeljenoj na Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda RH, kao što niti iz dostavljene dokumentacije ne proizlaze povrede koje bi opravdavale dosudu utuženog iznosa. Slijedom toga, tuženik osporava visinu svih kvalifikatornih okolnosti preko isplaćenog iznosa, s obzirom da su svi iznosi u tužbi visoko postavljeni i nisu u skladu s Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda RH.

Nadalje, vezano za predmetnu ozljedu tuženik predlaže da se tužiteljica izjasni prileži li spisu cjelokupna medicinska dokumentacija, je li liječenje završeno te da

dostavi ovjerenu presliku zdravstvenog kartona radi uvida u premorbidno stanje. Tuženik osporava i tijek zatezne kamate za imovinsku štetu budući da nereparirana šteta nastaje trenom presuđenja, pa kamata na istu može početi teći tek od presuđenja.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da nakon provedene glavne rasprave odbije tužbeni zahtjev u cijelosti te obveže tužiteljicu da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka s pripadajućom zateznom kamatom.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice kao radnice osiguranika tuženika za naknadom neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koju je tužiteljica pretrpjela uslijed ozljede na radu 22. kolovoza 2022., preko nespornog isplaćenog iznosa od 1.776,95 eura.

6. U postupku nije sporno da je tužiteljica u trenutku nastanka štetnog događaja, bila zaposlenica osiguranika tuženika Dječji vrtić Prečko, da je poslodavac tužiteljice osiguran policom osiguranja od odgovornosti kod tuženika, kao niti nastanak predmetnog štetnog događaja. U ovom postupku sporno je postojanje doprinosa odnosno suodgovornosti tužiteljice obzirom na dinamiku nastanka štetnog događaja. Također je sporna i visina tužbenog zahtjeva, kao i iznos naknade za tuđu pomoć i njegu te tijek zateznih kamata.

7. Uvidom u dopis tuženika upućen punomoćniku tužiteljice utvrđeno je da tuženik priznaje visinu pravične novčane naknade za neimovinsku štetu u iznosu od 1.610,00 eura te visinu novčane naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 166,95 eura. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužiteljica u tužbi i tužbenom zahtjevu omaškom navela kao neosporno isplaćeni iznos od 1.766,95 eura, dok je prema zbroju navedenih iznosa, utvrđeno da se radi o iznosu od 1.776,95 eura kao nespornom iznosu za naknadu imovinske i neimovinske štete.

8. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u Rješenje HZZO-a o ozljedi na radu od 25. studenog 2022. (str. 4-6 spisa), odštetni zahtjev (str. 7 spisa), medicinsku dokumentaciju (str. 9-21 spisa), tiskanicu prijave o ozljedi na radu (str. 28-31 spisa), Zapisnik o ocjeni osposobljenosti radnika za rad na siguran način (str. 32-33 spisa), Pravilnik o zaštiti na radu (str. 34-48 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku prof. dr. sc. Božidaru Šebečiću (str. 68-70 spisa), usmeno je saslušan vještak prof. dr. sc. Božidar Šebečić (str. 96-98 spisa) te je saslušan svjedok Sandra Šuti (str. 62-63 spisa) i tužiteljica kao parnična strana (str. 63-64 spisa).

9. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

10. Odredbom članka 19. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i

okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

Člankom 1095. stavkom 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

11. Odredbom čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac mu je dužan štetu naknaditi po općim propisima obveznog prava.

Člankom 25. stavkom 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj: 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18 - dalje: ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Stavkom 2. istoga članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

12. Prije svega valja reći da iz Prijave o ozljedi na radu od 25. kolovoza 2022. proizlazi da se tužiteljica poskliznula u prostoru kuhinje pokraj sudopera za bijelo suđe unutar objekta Dječjeg vrtića Prečko te je pala na pod, a pri padu je udarila glavom i lijevom rukom u pod.

13. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, sud je utvrdio da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje priznao ozljedu tužiteljice ozljedom na radu i to rješenjem Klasa: UP/I-502-03/22-02/3227, Urbroj: 338-21-02-02-22-12 od 25. studenog 2022. Iz navedenog rješenja proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužiteljici priznao ozljedu od 22. kolovoza 2022. izraženu dijagnozom šifre S52.1 – fractura radii I. sin kao ozljedu na radu, dok se ozljede dijagnoze S00.0 – contusio capitis, S06.0 – commotio cerebri i S83.1 – distorsio genus lat. sin ne priznaju ozljedom na radu te se ne mogu uzročno-posljedično povezati sa štetnim događajem jer nisu verificirane kliničkim statusom. Protiv navedene odluke Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka rješenja, što je vidljivo iz upute o pravnom lijeku navedenog rješenja (list 6 spisa). Tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu, niti je to tvrdio tijekom postupka, slijedom čega je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno.

14. S obzirom na istaknuti prigovor suodgovornosti tužiteljice u nastanku štetnog događaja, sud je na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja i utvrđenja odgovornosti tuženika proveo dokaz saslušanjem svjedokinje Sandre Šuti i tužiteljice kao parnične strane.

15. Svjedok Sandra Šuti u svom iskazu navodi da je zaposlena u Dječjem vrtiću Prečko, i to na radnom mjestu glavne kuharice, dok je tužiteljica zaposlena na radnom mjestu kuharice. Svjedokinja je navela da su ona i tužiteljica tom prilikom radile u kuhinji koja je velika i podijeljena zidom između njih te da postoje odjeljci u toj kuhinji. Zbog navedenog nije vidjela sam pad tužiteljice niti je čula kada je padala, već je došla do nje u trenutku kada ju je pozvala budući da se nije mogla sama ustati. Nadalje, navodi da

nema točna saznanja koji dio posla je tužiteljica radila u trenutku kada je pala. Sjeća da je tužiteljica bila na podu te da je leđima bila okrenuta prema podu, dok se ne sjeća da li je sjedila ili ležala na podu. Nakon što se tužiteljica ustala svjedokinja je izjavila da joj je tužiteljica rekla da ju jako boli ruka zbog čega su pozvali medicinsku sestru zaposlenu kod osiguranika tuženika. Na poseban upit suda svjedokinja je navela da nije primijetila da li je pod bio suh ili vlažan oko tužiteljice i mjesta njenog pada jer je bila u šoku. Iz iskaza svjedokinje proizlazi da djelatnici zadužuju zaštitnu opremu koja se sastoji od anatomske protuklizne papuče s protukliznom gumom te da su ona i tužiteljica, kao i inače, tog dana koristile tu obuću. Nadalje, svjedokinja je pojasnila da je pod protuklizni s protukliznim pločicama. Ukoliko dođe do prolijevanja vode, oni to odmah počiste. Na poseban upit pun. tužiteljice da li na podu bude ostataka hrane, svjedokinja je navela da može pasti, ali da se oni trude to odmah očistiti i obrisati. Na daljnji upit pun. tužiteljice da li u isto vrijeme smiju kuhati i čistiti pod, svjedokinja je navela da se teoretski može pobrisati mokri pod u trenutku kada kuhaju, ali to ne smiju raditi sa sredstvima za čišćenje dok sva hrane ne ode van. Na daljnji upit pun. tužiteljice kada se čiste podovi, svjedokinja je navela da se čiste nakon ručka, uglavnom oko dvanaest sati.

Na daljnji poseban upit suda u odnosu na prijavu o ozljedi na radu pod točkom 34. u kojoj se navodi da se tužiteljica poskliznula u prostoru kuhinje pokraj sudopera za bijelo suđe, svjedokinja je navela da se radi o prethodno spomenutom odjeljku, i tu se u pravilu kolica kojima se prenosi hrana u vrtičke grupe vraćaju i ostatak hrane baca u kantu za otpad, a suđe iz kolica se stavlja u sudoper koji je u tom odjeljku i tamo se onda pere to suđe. Prvo se suđe ispiru i onda se stavlja u sušericu. Na poseban upit pun. tuženika koliko su udaljeni sudoper u koji se odlažu tanjuri i strojna mašina za pranje suđa, svjedokinja navodi da je udaljenost manja od metra.

16. Iz iskaza tužiteljice, koji je sud ocijenio vjerodostojnim jer je logičan, uvjerljiv i životan, proizlazi da je do ozljeđivanja tužiteljice došlo prilikom obavljanja redovitih poslova. Vezano za samu ozljedu kako je nastala tužiteljica je navela kako je u tom trenutku zatvorila slavinu na sudoperu, okrenula se poskliznula i pala te udarila glavom o pod. Navodi da ne zna na što je pala, odnosno da nije uočila neki razlog u vidu vode ili masne mrlje na podu. Tužiteljica se prilikom pada "podmetnula" lijevom rukom pa ju je i ta ruka jako boljela nakon pada. Na nogama je imala klompe odnosno papuče s protukliznom gumom koje dobiva od poslodavca svakih šest mjeseci. Održavanje čistoće podova u kuhinji je u domeni svih djelatnika kuhinje. Ukoliko se nešto doista i prolije, tužiteljica navodi da oni to odmah i počiste. Pojašnjava da se radi o hrapavim, protukliznim pločicama koje su jako zahtjevne za čišćenje zbog čega ih moraju čistiti posebnim štapovima za čišćenje s gumom na kraju, koja služi isključivo za skupljanje vode. Te gume za čišćenje zapravo povlače vodu koju onda oni dovode do kanala koji su prekriveni s rešetkama i nalaze se na podu. U svom iskazu tužiteljica je navela da je uslijed pada pala na pod prema nazad te se dočekala na ruku i leđima okrenutim prema podu i udarila glavom o pod. Odmah po ozljedi došla joj je kolegica Sandra Šuti koja joj je pomogla da ustane, a onda je došla i glavna sestra. Nakon toga joj je glavna sestra stavila imobilizaciju na ruku, a domar ju odvezao u bolnicu. Prije ovog štetnog događaja tužiteljica navodi da nije imala iste ili slične ozljede koje je zadobila u predmetnom štetnom događaju. Tužiteljica je izjavila da je bila obučena za rad na siguran način, te da je uslijed ovog štetnog događaja bila imobilizirana nekih šest tjedana, dok joj je u svakodnevnim poslovima pomagao njezin suprug. Na poseban upit pun. tužiteljice tužiteljica je izjavila da je prije nego što je krenula zatvoriti slavinu iz koje je curila voda, u svom odjeljku kuhala ručak. Na daljnji upit pun. tužiteljice tužiteljica je izjavila da oni

fizički prenose hranu koju im dostave dostavljači iz jednog dijela kuhinje u drugi. Na poseban upit pun. tuženika, tužiteljica navodi da je čula da voda teče jer u odjeljku u kojemu je radila nema vizualni pregled te slavine te ju je zatvorila da ne bi došlo od poplave. Na daljnji upit pun. tuženika tužiteljica navodi da voda koja je tekla je bila isključivo u sudoperu te se nije izlijevala sa strane.

17. Sud je prihvatio iskaz svjedoka kao vjerodostojan jer je iskazivao jasno i uvjerljivo te u skladu s iskazom tužiteljice i dokumentacijom koja prileži spisu.

18. Iz navedenih odredaba 111. st. 1. ZR-a i čl. 25. ZZR-a proizlazi da poslodavac odgovara radniku za štetu pretrpljenu na radu po načelu objektivne odgovornosti, dakle na temelju činjenice da je radnik pretrpio štetu na radu. Poslodavac se može osloboditi odgovornosti ako dokaže da postoje okolnosti pod kojima može biti oslobođen odgovornosti. Iako je tuženik osporio isključivu odgovornost za nastanak štetnog događaja budući da šteta nije nastupila kao posljedica propusta u zaštiti na radu osiguranika tuženika već uslijed propusta i nepažnje same tužiteljice nije naveo niti jednu činjenicu niti je predložio dokaze iz koje bi proizlazilo da ne postoji odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja ili iz kojih bi proizlazilo da je tužiteljica svojim postupanjem doprinijela nastanku štetnog događaja. Okolnost da je osiguranik tuženika osigurao sigurne uvjete za rad, sredstva za rad te je osposobio tužiteljicu za rad na siguran način po stajalištu ovog suda ne dokazuje da je tužiteljica prilikom rada postupila suprotno pravilima za rad na siguran način. Sud je pri tom imao u vidu i da tuženik nije naveo na koji način bi tužiteljica eventualno postupila suprotno pravilima za rad na siguran način te u čemu se sastoji eventualni propust tužiteljice prilikom rada.

Sud je utvrdio i da nije osnovana tvrdnja tuženika da je do štetnog događaja došlo i radi nepažnje tužiteljice prilikom obavljanja rada što je rezultiralo mokrim podom pokraj sudopera gdje se tužiteljica poskliznula i pala budući da iz prijave o ozljedi na radu, kao i iz iskaza tužiteljice i svjedoka ne proizlazi da bi se u ovom slučaju radilo o mokrom podu na koji je tužiteljica pala. U odnosu na iskaz tužiteljice te dinamiku nastanka štetnog događaja valja navesti i da tuženik nije predložio nikakve druge relevantne dokaze kojima bi doveo u pitanje istinitost iskaza tužiteljice i utvrđeno činjenično stanje. Iz navedenih razloga sud je odbio dokazni prijedlog za provođenjem vještačenja po vještaku zaštite na radu kao neosnovan jer isti prema stavu ovog suda nije potreban za utvrđenje činjenica na okolnost kojih se predlaže, a činjenično stanje je bilo utvrđeno u dovoljnoj mjeri za donošenje meritorne odluke.

19. U konkretnom slučaju, sud je utvrdio da je do ozljede tužiteljice došlo tijekom obavljanja njezinih redovitih poslova na uobičajen način. Iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da bi šteta nastala zbog više sile, namjere ili krajnje nepažnje radnika (tužiteljice) ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti njihove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu, slijedom čega poslodavac, ovdje tuženik kao osiguravajuće društvo, sukladno odredbi čl. 964. i čl. 965. ZOO-a odgovara za štetu koja je tužiteljica pretrpjela na radu.

20. Polazeći od utvrđenja da tuženik nije dokazao postojanje okolnosti pod kojima se može osloboditi odgovornosti u smislu članka 25. ZZR-a te imajući u vidu da je ozljeda prijeloma gornjeg kraja palčane kosti lijevog lakta (radijusa) od 22. kolovoza 2022. rješenjem HZZO-a tužiteljici priznata kao ozljeda na radu sud je utvrdio da je tuženikov prigovor suodgovornosti tužiteljice za nastanak štetnog događaja paušalan i usmjeren

isključivo izbjegavanju odgovornosti te da je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja slijedom čega je dužan tužiteljici naknaditi štetu koju je pretrpila u predmetnom štetnom događaju.

21. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku prof. dr. sc. Božidaru Šebečiću. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljica 22. kolovoza 2022. u štetnom događaju zadobila prijelom glavice lijeve palčane kosti u laktu uz manji pomak ulomaka, natučenje glave i uganuće lijevog koljena. Prijelom u laktu je liječen imobilizacijom lakta kroz tri tjedna. Provela je fizikalnu terapiju zbog kontrakture lakta i bolova u lijevom koljenu. Prema preslici zdravstvenog kartona, tužiteljica je prije predmetnog štetnog događaja u nekoliko navrata imala ozljedu lijevog koljena (natučenje i uganuće), dok ozljede lijevog lakta do predmetnog štetnog događaja nije imala. Zbog zadobivenih ozljeda kod tužiteljice je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužiteljice, po završetku liječenja zaostali su povremeni bolovi u lijevom laktu, minimalna slabost lijeve ruke, pokreti rotacije su u laktu lagano bolni, kretnje u laktu su ograničene u manjem stupnju. Navedene trajne posljedice uzrok su smanjenja životne aktivnosti od 5% uslijed čega trpi i odgovarajuće duševne boli. Tužiteljica je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpjela fizičke bolove jačeg intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta deset dana i manjeg intenziteta osam tjedana kumulativno. Zaostali povremeni bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Isto tako, tužiteljica je trpjela primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpila je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta pet dana i manjeg intenziteta pet tjedana kumulativno. Vještak je utvrdio da kod tužiteljice nema naruženja zbog čega bi trpila duševne boli. Tuđa pomoć joj je bila potrebna u opsegu od 4 sata dnevno 3 tjedna (imobilizacija lijeve ruke), u opsegu 3 sata dnevno 2 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 3 tjedna za pomoć kod održavanja osobne higijene u prvoj fazi liječenja, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl.

21.1. Obzirom da je tuženik imao prigovor na nalaz i mišljenje vještaka budući je isti prilikom davanja ocjene uzeo u obzir natučenje glave (S00.0) i dislokaciju koljena (S83.1), dok iz rješenja HZZO-a proizlazi da se te ozljede ne mogu uzročno – posljedično povezati sa štetnim događajem te kao takve nisu niti bile priznate kao ozljeda na radu, isti se usmeno očitovao na ročištu održanom 28. listopada 2024. te naveo da su u priloženoj medicinskoj dokumentaciji navedene ozljede natučenja glave i uganuća, a ne dislokacije lijevog koljena. Navodi da natučenje glave u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nije objektivno opisano dok je ozljeda koljena objektivno opisana u nalazu Hitne kirurške ambulante dva dana iza štetnog događaja, odnosno 24. kolovoza 2022. Budući su obje ozljede navedene u medicinskoj dokumentaciji vještak je kod izrade nalaza i mišljenja naveo da je tužiteljica zadobila navedene ozljede, ali budući da se radi o lakšim tjelesnim ozljedama iste nemaju utjecaja na ocjenu smanjenja životne aktivnosti, pretrpljenih fizičkih bolova, straha i bolova i potrebe za tuđom pomoći. Nadalje vještak pojašnjava da sve navedene ozljede su uzrokovane prijelomom lijevog lakta. Zaključno vještak se očitovao da ako se isključe natučenje glave i uganuće koljena nalaz i mišljenje ostaje isti. Vještak je naveo da ostaje u cijelosti pri svom pisanom nalazu i mišljenju.

22. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje liječnika vještaka budući da je sačinjen stručno, jasno i obrazloženo te na temelju relevantne medicinske dokumentacije i

pregleda tužiteljice. Vještak je na ročištu održanom 28. listopada 2024. na objektivan i stručan način otklonio prigovore tuženika. Sud je iskaz sudskog vještaka od 28. listopada 2024. također ocijenio vjerodostojnim i stručnim, jer je dan jasno, obrazloženo i uvjerljivo, a nakon predmetnog očitovanja vještaka stranke nisu imale primjedbi niti daljnjih dokaznih prijedloga.

23. Tužiteljica se podneskom od 21. svibnja 2024. očitovala na nalaz i mišljenje vještaka na način da isti prihvaća te usklađuje tužbeni zahtjev i potražuje od tuženika naknadu imovinske i neimovinske štete u ukupnom iznosu od 5.381,20 eura umanjenu za nesporno isplaćen iznos od 1.776,95 eura što konačno iznosi 3.604,25 eura uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate.

Podneskom od 17. travnja 2026., tužiteljica usklađuje tužbeni zahtjev imajući u vidu rastuću stopu inflacije te porast potrošačkih cijena, slijedom čega od tuženika potražuje za opisane povrede prava osobnosti ukupan iznos od 6.040,00 eura. S obzirom da je tuženik u mirnom postupku tužiteljici isplatio nesporni iznos od 1.776,95 eura s naslova naknade štete, to tužiteljica konačno potražuje daljnji iznos od 4.273,05 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 31. siječnja 2023. do isplate.

24. Tuženik je u podnesku od 28. svibnja 2024. naveo da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe koje je tužiteljica učinila podneskom od 21. svibnja 2024. smanjivši visinu potraživanja, te predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev i u odnosu na povučeni iznos.

25. U pogledu podneska od 21. svibnja 2024., kao i podneska od 17. travnja 2026. kojima je tužiteljica uredila tužbeni zahtjev nakon nalaza i mišljenja vještaka te u odnosu na naknadu neimovinske štete potražuje manje iznose od iznosa navedenih u tužbi, sud ističe da je u ovom postupku uvažio stajalište Županijskog suda u Rijeci izraženo u Rješenju Posl. br. GŽ R-68/2025-3 od 10. ožujka 2026. u kojem se navodi da je tužiteljica predmetnim podneskom smanjila tužbeni zahtjev, a što ujedno predstavlja i djelomično povlačenje tužbe. Budući da je do djelomičnog povlačenja tužbe došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje, to je za povlačenje tog dijela tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a bio potreban pristanak tuženika, a kojeg je isti uskratio. Slijedom navedenog posljedica tako smanjenog, odnosno povučenog dijela tužbenog zahtjeva je da o tom dijelu tužbenog zahtjeva treba meritorno odlučiti tj. o cjelokupnom tužbenom zahtjevu kako je postavljen u tužbi.

U pogledu dijela tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica potražuje naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu sud je utvrdio da tužiteljica prema podnesku od 21. svibnja 2024. potražuje viši iznos (781,20 eura) od iznosa navedenog u tužbi (600,00 eura), a što prema čl. 191. st. 1. ZPP-a predstavlja preinaku tužbe. Sud ističe da je isto dopustio smatrajući je svrshishodnom za uređenje odnosa između stranaka, a imajući u vidu i stajalište drugostupanjskog suda u citiranoj odluci.

26. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. istog zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti. Provedenim dokazima sud je utvrdio da tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti kao i za pretrpljeni strah temeljem odredbe iz članka 1100. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege. Visine pojedinih zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući

u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom. Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade, sud ističe da je prilikom odmjeravanja uzeo u obzir stopu inflacije koja je uslijedila nakon donošenja posljednjih Orijentacijskih kriterija od lipnja 2020., a koja prema podacima Državnog zavoda za statistiku iznosi više od 30%, kao i nominalni rast prosječne mjesečne neto plaće, koji u razdoblju od svibnja 2020. do kolovoza 2025. iznosi preko 60%.

27. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužiteljici primjerenom naknadu u iznosu od 1.600,00 eura. Imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 1.100,00 eura. Zbog navedenih ozljeda tužiteljici je smanjena radna i opća životna sposobnost za 5 % uslijed čega trpi duševne boli zbog umanjivanja životnih aktivnosti. Imajući u vidu životnu dob tužiteljice (rođena 1981. godine) te očekivani životni vijek kao i lokalitet ozljeda, sud smatra da tužiteljici na ime duševnih boli zbog umanjivanja životne aktivnosti pripada primjerena naknada u iznosu od 1.200,00 eura. S obzirom na sve izloženo, te da prema ocjeni ovog suda težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja daju pravo tužiteljici na pravičnu novčanu naknadu, to sud smatra da tužiteljici temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 3.900,00 eura, dok je u preostalom iznosu od 3.600,00 eura zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske štete s pripadajućim kamatama odbijen.

28. Odlučujući o zahtjevu tužiteljice za naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, sud je primijenio čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a, te smatra kako je tuženik dužan tužiteljici nadoknaditi imovinsku štetu. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu koju je tužiteljici pružao njezin suprug, utvrđeni su u skladu s izjavom tužiteljice te nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći i njegom od ukupno 168 sati. S obzirom da je tužiteljici tuđu pomoć i njegu pružao njezin suprug, to je sud cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 4,50 eura po satu, smatrajući je primjerenom, a uzevši u obzir prihvaćenu sudsku praksu i aktualne društvene prilike te visoku stopu inflacije u Republici Hrvatskoj, slijedom čega je sud tužiteljici dosudio s ove osnove, za 168 sati tuđe pomoći i njege, ukupan iznos od 756,00 eura, dok je u preostalom iznosu od 25,20 eura s pripadajućim kamatama, zahtjev tužiteljice za naknadom imovinske štete odbijen.

29. Obzirom da je tuženik u tijeku postupka isplatio nesporan dio od 1.776,95 eura, od čega 1.610,00 eura na ime naknade neimovinske štete te 166,95 eura na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu to ukupno tužiteljici valja dosuditi iznos od 2.290,00 eura s osnova neimovinske štete te iznos od 589,05 eura s osnova imovinske štete, a odbiti sa zahtjevom od 3.625,20 eura kao neosnovan.

30. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Obzirom tužiteljica potražuje zakonsku kamatu počevši od 31. siječnja 2023. pa do isplate odnosno od dana podnošenja odštetnog zahtjeva sud je zahtjev koji se odnosi tijekom kamate na dosuđen iznos naknade neimovinske štete ocijenio osnovanim. Odluka

o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 156/22).

31. U odnosu na zatraženi tijek kamate na zatraženi iznos naknade imovinske štete, koji je tužiteljica postavila od podnošenja odštetnog zahtjeva 31. siječnja 2023., utvrđuje se da se ne radi o naknadi neimovinske štete, odnosno pravične novčane naknade koja prema čl. 1103. ZOO-a dopijeva podnošenjem tužbe ili pisanog zahtjeva, nego o imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, stoga ista dopijeva donošenjem prvostupanjske presude, a ne podnošenjem odštetnog zahtjeva. Slijedom navedenoga valjalo je odbiti dio tužbenog zahtjeva tužiteljice koji se odnosi na zakonske zatezne kamate na zatraženi iznos naknade imovinske štete i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 31. siječnja 2023. do dana 12. srpnja 2026.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 - dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora i zatraženom trošku.

32.1. Tužiteljica je uspjela u osnovi svog zahtjeva u cijelosti, jer je tužiteljica u cijelosti dokazala odgovornost tuženika i osnovanost tužbenog zahtjeva, a u kvantitativnom dijelu tužiteljica je uspjela u sporu s omjerom 44,26%. Temeljem navedenog sud je ocijenio da je tužiteljica u ovom sporu uspjela s 72,13%. Nadalje, a na temelju čl. 154. st. 2. ZPP-a, sud je utvrdio da je tuženik u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 55,74%, a u pogledu osnove tužbenog zahtjeva s 0 %, dakle ukupno 27,87%. Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a parnični trošak određuje se na način da se od postotka uspjeha stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici oduzima postotak stranke koja je uspjela u manjoj mjeri, te se zatim stranci koja je u većoj mjeri uspjela dodjeljuju priznati i svrhoviti troškovi u postotku koji preostane nakon navedenog obračuna. Slijedom navedenog sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a tužiteljica ima pravo na 44,26% priznatih troškova.

32.2. Tako je tužiteljici valjalo priznati trošak za: sastav odštetnog zahtjeva i sastav tužbe po Tbr. 7/1 – svaki po 100 bodova, sastav obrazloženog podneska od 30. kolovoza 2023. po Tbr. 8/1 – 100 bodova, zastupanja na ročištu dana 16. siječnja 2024. i dana 22. ožujka 2024. po Tbr. 9/1 – svako po 100 bodova, sastav obrazloženog podneska od 21. svibnja 2024. po Tbr. 8/1 – 100 bodova, sastav obrazloženog podneska od 4. lipnja 2024. po Tbr. 8/1 – 100 bodova, zastupanja na ročištu 28. listopada 2024. po Tbr. 9/1 – 100 bodova, pristup na ročište za objavu 12. prosinca 2024. po Tbr. 9/3 – 50 bodova, zastupanja na ročištu 15. lipnja 2026. po Tbr. 9/1 – 100 bodova, te pristup na ročište za objavu 13. srpnja 2026. po Tbr. 9/3 – 50 bodova odnosno ukupno 1000 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura (Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 2.500,00 eura. Stoga je valjalo naložiti tuženiku da naknadi tužiteljici troškove parničnog postupka u omjeru od 44,26% odnosno u iznosu od 1.106,50 eura. Navedenom iznosu dodan je trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 265,00 eura pa je tužiteljici na ime sveukupnog parničnog troška dosuđeno 1.371,50 eura.

32.3. Tužiteljici nisu priznati troškovi sastava podneska od 9. listopada 2023., podneska od 9. srpnja 2024. i podneska od 6. rujna 2024. kojima ista moli sud zakazivanje ročišta, kao niti podneska od 17. siječnja 2024. kojim dostavlja potvrdu o uplati predujma za vještačenje, obzirom da isti nisu bili nužni za vođenje parnice u smislu

odredbe čl. 155. ZPP-a te bi priznavanje tih podnesaka u parnični trošak bilo suprotno načelu ekonomičnosti vođenja postupka. Isto tako, tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 24. svibnja 2024. kojim se očituje na prigovore tuženika glede nalaza i mišljenja vještaka obzirom da je navedeno mogla učiniti i na ročištu za što joj je priznat trošak zastupanja, slijedom čega se isti ocjenjuje nepotrebnim u svrhu vođenja parnice.

Valja reći i da tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 17. travnja 2026. kojim postavlja tužbeni zahtjev budući da je navedeno učinila i podneskom 21. svibnja 2024. za što joj je bio priznat trošak zastupanja. U pogledu zatraženih troškova sastava žalbe i odgovora na žalbu nakon donošenja prvostupanjske presude, ovaj sud smatra da o istima treba odlučiti drugostupanjski sud prilikom odlučivanja o osnovanosti žalbenih navoda.

33. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, u visini određenoj čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a.

34. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 13. srpnja 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana primitka otpravka ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088a-9d41b**

Kontrolni broj: **04850-3b3e1-e42a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.